

**Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně
akademický rok 2016/2017**

**Vysokoškolská kvalifikační práce - magistři (diplomová práce)
posudek oponenta**

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: BcA. Tomáš Pavlacký

Název práce: Vyplnění prázdna

Slovní hodnocení:

Jedním z hlavních témat práce Tomáše Pavlackého je virtualizace a její vztah k aktuálnímu. Aktuálním zde ve smyslu teoretika Pierra Lévyho myslím opak pomyslného, možného, to, co by se dalo označit za skutečnost. Stejně jako Lévy hovoří o procesech virtualizace a aktualizace, je i pro mě lepší uvažovat o dynamice raději než o něčem stabilním. S přihlédnutím k faktu, že i Tomášovu finální podobu sochy uvidím až po té, co bude tento posudek dávno odevzdán, je moje situace jako oponenta značně nestabilní. To je však v pořádku, to k dnešní tekuté době, kdy virtuální je (často) důležitější než skutečné, patří a není nikterak omezujícím.

Pavlackého socha je dílem, kde hraje důležitou roli náhoda. Ta je jejím tématem, stála u jejího zrodu (z mnoha více méně náhodných záběrů byl vybrán ten "nejlepší"), do značné míry byl náhodný proces převodu reality v její virtuální podobu (softwarová manipulace), řada náhod se jistě podepsala i na výsledku. Výsledek, tedy sochu, znám jen s textové části práce a několika renderů. Což opět vůbec nevdává.

Vyplnění prázdna Tomáše Pavlackého považuji za zdařilé z následujících důvodů:

1/

Textová část práce není pouhou reflexí tématu a pracovního postupu, ale snahou popsat z vlastního pohledu a bez berliček zátěže odbornou literaturou, vlastní postoj k problematice hmoty v prostoru a čase, který něčemu stabilnímu značně vzdoruje.

2/

Několik záběrů z videa se stane vzorem pro sochu spadající do kategorie "panáka", aniž se jedná o ilustraci. Skutečné se virtualizuje, pak opět virtualizuje, aby se konečně zhmotnilo. Remediacce a transformace, která není pouhou hrou s technologií.

3/

Tomáš v textu píše o kategorii rychlosti. Čtenář si musí vzpomenout na Virillia a všechny ty apokalyptické vektory vedoucí k vyprázdnění (všeho?).

4/

Jak samotné dílo, tak autorovo přemýšlení o něm, pojednává o vrstvách reprezentace. Pokud budeme hledat ve Vyplnění prázdna téma, pak je reprezentace jasným adeptem. A troufám si tvrdit, že objevně zpracovaným.

5/

Zobrazit muže s dítětem může být (strašně moc) zatíženým klíšé. Nejsme však citově vydírání (utečenec?, otec?, obránce?, únosce?), protože víme, že... náhoda.

6/

Socha není v prostoru sama, její součástí je pozadí. Neforemné cosi, co zbylo v původním záběru. Jenže bez něj by to nešlo, aplikovaný postup datamoshe by nefungoval. Pozadí vytvořilo tvar. Zajímavý příspěvek ke vztahu figury a pozadí. Ani jedno zde neustupuje do pozadí, když i pozadí je tématem.

Otázky k rozpravě:

1/

Kde by měla být socha vystaveno mimo výstavu diplomek?

2/

Jaký je pro ni ideální veřejný prostor? V nejširším slova smyslu (tedy nejen exteriér)...

3/

Nebude ta v budoucnu zamýšlená textura už moc?

Závěrečné hodnocení:

Práci Tomáše Pavlackého považuji za odvážnou a důležitou. Budu rád sledovat jeho další kroky.

Návrh klasifikace:

Práci hodnotím jako výbornou (A).

Posudek vypracoval: doc. Mgr. David Kořínek

Datum: 7. května 2017

Podpis: